

φλοισβίωσι πενθίμως, ὅτι... ὁ Βαλαωρίτης δὲν ζῆ πλέον.

Συγχώρει ἂν δὲν σοῦ γράφω σήμεραν περισσό-
τερα, καὶ φαιδρότερα. Ἄφες τὴν συγλήνησίν μου
ἀμιγῆ, καὶ ἄς μείνη καὶ ἡ ἰδική σου τιαυτή.

ΣΟΦΙΑ

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

222.

Τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου ἀποκλινούσης, ὑπο-
φαίνονται τὰ ἀρχικὰ σημεῖα τοῦ μαρασμοῦ καὶ
τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοῦς αὐτοῦ.

223.

Ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ ἐμπορικὴ πίστις ἔχου-
σιν ὁμοιότητά τινα, τὸ τοῦ κόσμου ἐμπόριον ὑ-
ποτρέφουσαι. Ἀποτίνουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι τὰ ὀ-
φειλήματα αὐτῶν, οὐχὶ διότι δίκαιον εἶναι νὰ
ἀποδίδῃ πᾶς τις ὅ,τι ὀφείλει, ἀλλὰ πρὸς εὐκο-
λωτέραν εὐρεσιν νέων δανειστών.

224.

Οἱ ἀποτίσαντες τὰ τῆς εὐγνωμοσύνης ὀφει-
λήματα δὲν δύνανται, διὰ τὴν πρᾶξιν αὐτῶν
ταύτην, νὰ καυχηθῶσιν ὅτι εἶναι εὐγνώμονες.

225.

Ἡ αἰτία, δι' ἣν ἀπὸ τῶν εὐεργετηθέντων
ἐλπίδες τῶν εὐεργετῶν ἀποδεικνύονται μάταιαι,
εἶναι ἡ ἐξῆς. Ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ εὐεργετήσαν-
τος καὶ ἡ τοῦ εὐεργετηθέντος δὲν συμβιβάζονται
ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ εὐεργετήματος.

226.

Ἄχαριστίας εἶδος εἶναι ἡ πρὸς ἀπότισιν ὑ-
ποχρεώσεως μεγάλη σπουδή.

227.

Οἱ εὐδαίμονες εἶναι ἀδιόρθωτοι, διότι νομί-
ζουσιν ὅτι ἔχουσι δίκαιον πάντοτε, ἐν ᾧ ἡ τύχη
σῶζει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς δλισθηρᾶς αὐτῶν πορείας.

228.

Ἡ ὑπερηφάνεια ἀποφεύγει τὰς ὀφειλάς, ἡ δὲ
οἴησις τὰς ἀνταποδόσεις.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

« Μαρία ἐμοίρασες τὸ ζαχαρωτὸ μὲ τὸν ἀδελ-
φόν σου ;

— Μάλιστα τὸ ἐμοιράσαμε· ἐγὼ ἔφαγα τὸ
ζαχαρωτὸν καὶ εἰς ἐκεῖνον ἔδωκα τὸ χαρτάκι
μὲ τοὺς στίχους ὅπου εἶχε μέσα. Πόσον ἀγαπᾷ
νὰ διαβάξῃ τὸ παιδί αὐτό !

* *

Οἰκοδόμοισα (πρὸς τὴν νεωστὶ μισθωθεῖσαν
μαγεύρισσαν). Ἄκουσε, Γαρουφαλιά, ἐγὼ δύο
πράγματα θέλω ἀπὸ σέ, τιμιότητα καὶ οἰκονο-
μίαν ἤκουσε; Καὶ ἐγὼ δὲν θὰ σ' ἀφήσω ἔτσι,
εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς θὰ σοῦ δίδω κάτι τι πε-
ρισσότερον.

Μαγεύρισσα. Σᾶς εὐχαριστῶ, κυρία. Θὰ σκε-
φθῶ καὶ ὡς τὸ βράδυ θὰ σᾶς ἀπαντήσω.

Ἐν τῷ ἐστιατορίῳ τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ Φα-
λήρου :

— Πρόσεξε λοιπόν ;

— Τί εἶν' ἀφεντικό !

— Νά ! τί διάβολο ! μοῦρριζες ζωμὸν 'ς τὸ
σουρτοῦκό μου !

— Μὴ φοβᾶσ' ἀφεντικό. Ἦστερ' ἀπ' τῆς 7
δὲ λεκιάζει.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τοῦ ξένου τὸ ἄτιμο ψωμί, ἔχει προζύμι πάντα
Φαρμάκια, καταφρόνησεις, περιγέλο καὶ δάκρυ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, ἦτοι ἀπὸ τῆς 1^α
Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1878, ἀ-
νευρέθησαν κατὰ τὰς ἑδοὺς τῶν Παρισίων 21,981
πράγματα ὑπὸ διαφόρων ἀνθρώπων ἀπολεσθέν-
τα. Μνήμης ἰδίως ἀξία εἶνε 2,323, κοσμήματα
χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ, 1,745 λίθοι πολύτιμοι ἢ μαρ-
γαρίται, 249 ὠρολόγια χρυσᾶ καὶ 245 ἀργυρᾶ.
Ἄνευρέθησαν δὲ νομίσματα ἀξίας 63,342 φράγ-
κων, καὶ μετοχαί, ὁμολογίαι, τοκομερίδια κτλ.
ἀξίας 984,767 φράγκων.

Ἐκπλήσσειται τις βεβαίως διὰ τὸ ποσὸν τῶν
ἀπολεσθέντων, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον θὰ ἐκπλαγῆ ὅ-
ταν μάθῃ ὅτι ἀναλόγως παρὰ πολὺ ὀλίγοι, ὀλί-
γιστοι ἔλαβον τὸν κόπον νὰ ἀναζητήσωσι τὰ ἀπο-
λεσθέντα· διότι μόνον 12,720 ἐδῆλωσαν εἰς τὴν
ἀστυνομίαν ὅτι ἀπώλεσαν πράγματα.

Ὁ Ἄγγλος δύναται νὰ κατοικήσῃ ἐν μιᾷ
οἰκίᾳ χωρὶς οὐδέποτε νὰ μάθῃ τίνες εἶνε οἱ γεί-
τονες αὐτοῦ. Ὁ Γάλλος μανθάνει αὐτοὺς ἐν δια-
στήματι εἰκοσιτεσσάρων ὥρων. Ὁ δὲ Ἕλληνας ἐν
διαστήματι μιᾶς ὥρας γίνεται οἰκεῖος αὐτῶν.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους αἱ μυῖαι συνήθως
ἐπικάθηνται ἐπὶ τῶν κρεάτων καὶ ἐπιταχύνουσι
τὴν σήψιν αὐτῶν.

Εὐκολώτατα μέσα πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν ὀ-
χληρῶν τούτων μυῶν εἶνε τὰ ἐξῆς.

Ἐπὶ τεμάχιου ξύλου ποιοῦμεν κύκλον διὰ κοι-
νοῦ ἐλαίου· οὐδέποτε δὲ αἱ μυῖαι θὰ ἐπιχειρή-
σωσι νὰ ὑπερβῶσι τὸν κύκλον τούτον.

Ἐὰν ἐκθέσωμεν πινάκιον περιέχον ὀλίγον ἔ-
λαιον, ὅσαι μυῖαι διέλθωσιν ὑπεράνω τοῦ πινα-
κίου θὰ καταπέσωσιν ἀφένκτως καταληφθεῖσαι
ὑπὸ ἀσφυξίας.

Ἐὰν τέλος ἐπιχρίσωμεν τὸ κρέας δι' ἐλαίου,
οὐδέποτε ἐπικάθηται ἐπ' αὐτοῦ μυῖαι.